

Kur'an Yeterliyse Hadislere Neden İhtiyacımız Var?

Nouman Ali Khan

Gelecek Ramazan ayına hazırlıkta yardımcı olmak amacıyla özel bir Facebook grubumun olduğundan birçoğunuzun haberi var. Bu grubun arkasındaki amaç şu; birçoğunuz benimle iletişime geçin, sorularınızı sorun ve her nasıl yardımcı olabilirsem inşaAllahu te'ala, sizinle geri iletişime geçmeye çalışmam. O grupta ortaya çıkan sorulardan bir tanesi... ki bu arada, bu videonun içindeki linke tıklayarak gruba katılmanızı isterim. Ama çok önemli ve yerinde olduğunu düşündüğüm, grupta sorulan sorulardan bir tanesi şuydu: Neden Kur'an haricinde başka şeylere de ihtiyaç duyuyoruz? Eğer Kur'an yeterli, açık ve net olduğunu, insanlığın hidayet ihtiyacını giderdiğini iddia ediyorsa; hadislere - Peygamber'in (sav) sözlerine-, sünnete -Peygamber'in (sav) mirasına- inanmadaki amaç ne?

Bu konuyu konuşmanın önemli olduğunu düşündüm çünkü birçok insan için bu kafa karıştırıcı bir mesele. Bu konuşmayı sizinle akademik ya da aşırı derecede anlaşılabilir bir şekilde yapmak istemiyorum. Size üzerinde düşünmeniz için sadece dört basit konu vermek istiyorum. Bunların birincisi aslında Kur'an'ın kendi savunması. Kendi Kur'an çalışmalarında, bu konuyla belki 12-13 yıl öncesinde uğraşmışım. Ve uğraştığım zaman fark ettim ki, Peygamber'in (sav) sünneti ve hadisleri lehinde en güçlü, muhtemelen en kesin savunmalardan biri Kur'an'ın kendisi. Kur'an'ı derinlemesine çalışmak, size Peygamber'in (as) sünnetine inanmaktan ve onu kabul etmekten başka hiçbir sonuç bırakmıyor. Ben sünneti, Kur'an'dan ayrılamaz ya da Kur'an çalışmalarının bir parçası olarak görüyorum. Kendi başına ayrı bir kurum olarak değil. O aslında Kur'an'dan ayrılamaz bir parça. Bunun nasıl işlediğiyle alakalı bir şeyleri sizinle paylaşmak istiyorum inşaAllah. Sizinle paylaşmak istediğim ilk şey bunun yeni bir eleştiri olmadığı. Bu aslında Medine'de İslam'ı kabul eden ama hala biraz şüpheli olan bir grup insan tarafından ortaya çıkartılmış bir eleştiriye çok benziyor. Onların kendi eleştirileri vardı ve söyledikleri şeylerden bir tanesi şuydu; Peygamber bir şey söylediği zaman diyorlardı ki: 'Bunu sen mi söylüyorsun yoksa Kur'an mı?' Yani Peygamber'in (sav) kendi adına konuşmasıyla ya da kendi sözleriyle söylemesiyle, ona Kur'an'da vahyedilenler arasında bir ayrım yapmak istediler. *وَرَسُولُهُ اللَّهُ بَيْنَ يَفْقَهُونَ* Onlar, Allah ve O'nun Rasul'ünün (sav) arasında ayrım

yapmaya çalışıyorlar. Bu iki şeyin birbirinden ayıramayacağı fikrine Medeni Kur'an'ın birçok kısmında etraflıca cevap veriliyor.

Bunlardan biri, aslında benim en sevdiğim kısım, Nisa suresine ait. Nisa suresindeki bu bölüm Allah'a koşulsuz teslimiyet, güven ve itimat ile ilgili. Aslına bakarsak, sizinle paylaşmak istediğim ayet 65. ayet. Allah'ın O'nu takip edenlerden ne tür bir güven istediğini anlamanıza yardımcı olmak için 66. ayetle ilgili bir şeyler de söylemek istiyorum. Allah diyor ki: **كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ وَلَوْ** Onların üzerine zorunlu kılsaydık. **دَيَّارَكُمْ مِنْ أَخْرَجُوا أَوْ أَنْفُسَكُمْ أَفْتُلُوا أَنْ** Kendinizi öldürün ya da evlerinizden çıkın diye. Ki bunlar mantıklı gelmiyor. Allah bize hiçbir zaman kendimizi öldürmemizi ya da evlerimizden ayrılmamızı söylemedi. Ama varsayalım ki bunu demiş olsun, birçok insan bunu yapmazdı. Çünkü bunu mantıklı bulmazlardı. **لَكَانَ بِهِ يُوعَظُونَ مَا فَعَلُوا أَنَّهُمْ وَلَوْ** Ve sonra diyor ki: **قَلِيلٌ إِلَّا فَعَلُوهُ مَا** Yapmaları söylenen şeyi yapsalardı, onlar için daha iyi olurdu. Yani Allah diyor ki; size mantıklı gelmese de, O'nun sizden yapmanızı istediği şeyler yalnızca hikmet üzerine kurulu olabilir. Burada demek istenen şey bu. Allah bizden bu mantıklı olmayan şeyleri yapmamızı hiçbir zaman istemedi. Ama Allah diyor ki; Allah'ın dediklerinin arkasındaki hikmeti sorgulayabilecek kadar kendinizi haklı ya da yetkili hissediyorsunuz. Siz o pozisyonda değilsiniz. Şimdi sizi bir ayet öncesine götürmek istiyorum. Bu, Kur'an'da Allah'ın kendi adına yemin ettiği özgün yerlerden bir tanesi. Kur'an'da normal olan bir şey değil bu. Normalde Allah, yarattıklarından bir tanesini şahit tutarak yemin ediyor. **وَالْعَصْرِ** / **وَالْفَجْرِ** / **وَالزَّيْتُونِ وَالنَّيْنِ** gibi. Allah incir ya da zeytin adına yemin ediyor. Sina dağı adına yemin ediyor. Güneş ya da ay adına yemin ediyor. Zamanın kendisi adına yemin ediyor. Ama özellikle bu ayette, şöyle yemin ediyor: **وَرَبِّكَ فَلَا** Artık hayır, senin Rabbin adına yemin ederim. Kendi adına yemin etti, ki bu özgün bir şey.

Allah'ın kendi adına yemin etmesi Kur'an'da çok nadir olan bir durum ama Allah burada böyle yapıyor. Ama kendi adına yemin ettiği zaman bile, fark etmeliyiz ki; 'Göklerin ve yerin Rabbi adına yemin ediyorum' ya da 'Her şeyi yaratan adına yemin ediyorum' demedi Allah. Bunun yerine 'Senin Rabbin adına yemin ediyorum' dedi. 'Sen' kelimesi yani **كَ** tekil. Yani direkt olarak Peygamber'i (sav) kast ediyor. Allah kendi adına ettiği yeminde bile Peygamber'e (sav) değer veriyor. Allah'ın bahsetmeden önce kendi adına yemin ettiği, bu kadar ağır olan şey ne? Diyor ki: **يُؤْمِنُونَ لَا** İmanları yok. Bize bu insanların kim oldukları söylenmedi ama Allah her kim hakkında konuşuyorsa, onların en ufak miktarda

bile imanları yok. Ve Allah, onların en ufak miktarda bile imanlarının olmadığı konusunda o kadar kararlı ki bu ifadeye delil olarak yemininde kendi ismini kullanıyor. Yani bir bakıma; ‘Kendi adıma yemin ederim ki onların imanları yok’. Senin Rabbin adına yemin ederim ki onların hiçbir şekilde imanları yok. Bu insanlar kim peki? Onların imanlarını geçersiz kılan ne? Ayetin geri kalanında bu da açıklanıyor. **بَيْنَهُمْ شَجَرَ فِيمَا يُحْكِمُوكَ حَتَّى** Bizim inanışımıza, Müslümanların inanışına göre; Kur’an’ın her kelimesi gerçek manada Allah’ın kelimeleri. Allah fazladan hiçbir şey söylemiyor. Allah söylenmesine gerek olmayan hiçbir şey söylemiyor. Bundan daha iyi bir şekilde söylenebilecek başka hiçbir şey yok. Biz bunun gerçek manada Allah’ın sözleri olduğuna inanıyoruz. Şimdi Allah’ın bu gerçek sözlerini bir kez daha dinleyin. **بَيْنَهُمْ شَجَرَ فِيمَا يُحْكِمُوكَ حَتَّى** Aralarında filizlenen her ne olursa olsun o konuda seni, seni karar veren kişi yapana kadar. Allah, ‘Aralarında filizlenen her ne varsa, o konuda Kur’an’ı karar verici yapana kadar imanları yok’ demedi. ‘Aralarında filizlenen her ne varsa, o konuda sana indirdiğimizi kesin karar verici yapana kadar’ demedi. Hayır. Aralarında ortaya çıkan her ne sorun olursa olsun senin nihai karar verici olduğuna karar verene kadar, dedi. Peygamber (sav) bu ayette bu konuma yükseltilmiş oldu. Neden o (sav) peki? Neden vahiy için en son karar veren olsun demedi? Neden Rasul (sav) en son karar verici mercii olsun dedi? Bu ayetten ortaya çıkan soru bu. Allah imanımızı tamamıyla bu ifadeye bağlı kılıyor: ‘Ortaya çıkan her ne sorun olursa olsun Peygamber’in (as) nihai karar verici olmasından memnun olmamıza kadar.’ **بَيْنَهُمْ شَجَرَ فِيمَا** ‘şecer’ ilginç bir kelime çünkü bu, şu an olan ve ileride de ortaya çıkmaya devam edecek olan bir şey. Başka bir deyişle, kıyamet gününe kadar bu ümmet yeni yeni sorunların filizlendiğini görecektir ve bunların arkasındaki karar veren kişi bizim Rasul’ümüz (sav) olacak. Şimdi; **فِي يَجُودُوا لَا تُمْ** Daha bitmedi. İmanımız hala bu ayette söyleneceklerle bağlı. Ve eğer bu ayetteki koşulları yerine getirmezsek, Kur’an’ın bu önemli açıklamasına göre sanki hiç imanımız yokmuş gibi olacak. Allah diyor ki; **فِي يَجُودُوا لَا تُمْ** Sonrasında senin karar verdiğin şey üzerine içlerinde hiçbir sıkıntı, darlık, rahatsızlık bulmazlar. Peygamber (sav) tekrardan yargı ve karar verme pozisyonuna konuluyor. İlk olarak, ‘kararlar için ona gidin.’ **يُحْكِمُوكَ** Sonrasında **قَضَيْتَ مِمَّا حَرَجْنَا أَنْفُسَهُمْ فِي** senin en son verdiğin karar ile ilgili tamamen mutlu olmalılar. Senin verdiğin karar üzerine içlerinde en ufak bir rahatsızlık bile bulamazlar. Peygamber (sav) için işte böylesine bir itaatkâr bağlılığa sahip olmamız gerekiyor. ‘İtaatkâr bağlılık’ kelimelerini bilerek kullanıyorum. Kazara

değil. Çünkü ayetin sonunda Allah diyor ki; **تَسْلِيْمًا وَيُسَلِّمُوا** Daha fazla teslimiyet içerisinde olamayacak bir şekilde kendilerini sürekli olarak teslim ederler. **تَسْلِيْمًا** bir mef'ul mutlak. Kendilerini eksiksiz bir biçimde, tamamen ve bütünüyle teslim ederler ve öyle yapmaya da devam ederler. **اِسْلَامًا يُسَلِّمُوا** olsaydı, bunun anlamı şöyle olurdu: kendilerini tamamıyla teslim ederler. **تَسْلِيْمًا يُسَلِّمُوا** olduğunda kelimelerin yazılışı biraz daha farklı.

Ve demek istenen şu: böyle yapmaya devam ediyorlar, kendilerini teslim etmeye devam ediyorlar. Başka bir deyişle, teslimiyetlerine zaman içerisinde tekrar tekrar meydan okunacak. Biz Peygamber'in talimat verdiği şeylerle ilgili eleştiri yapamayız zaten. Bu ayetteki konu artık şu; ona verilenler konusunda rahatsızlık bile hissedemeyiz. Herkesin açık ve net olduğundan emin olmak istediğim ilk şey Peygamber'in (sav) Kur'an'da belirtilen statüsü. Kur'an'ın savunmasına ve Kur'an'ın Peygamber'i (sav) kendi söylediklerinden nasıl ayırlamaz yaptığına başka bir açıdan bakalım hızlı bir şekilde. Vahyin en başlarında, Peygamber (sav) ona vahyedildiğini ilk ilan ettiğinde insanlar şüpheye düşmüştü. 'Bu adamın Allah adına konuştuğuna, söylediği sözlerin ona değil de Allah'a ait olduğuna nasıl inanalım? Ona bu kadar güvenmemizi sağlayan ne?' Allah ona neden elçi olarak inanmanız gerektiği konusunda çeşitli nedenler verdi. Onlardan dikkatinizi çekmek istediğim bir tanesi şu: **خُلُقٍ لَّعَلَىٰ وَإِنَّكَ عَظِيمٌ** (Kalem/4) Şüphesiz ki sen çok yüksek bir karakter üzerinesin. Senin güvenilirliğin, karakterin, işlerini halletme şeklin, insanlarla ilgilenişin, kişisel özelliklerin; bunların hepsi kendi başına senin Allah'ın Rasul'ü olduğuna kanıt niteliğinde. İnsanları aldatmazsın. Onlara yalan söylemezsin. Onları kandırmazsın. Onları kullanmazsın. Ve hayatında hiçbir zaman böyle yapmadın. Karakterin kendi adına konuşuyor. Karakterinin kendisi 'Ben Allah'ın elçisiyim' dediğinde, onun (sav) gerçekten de bir elçi olduğuna etrafındaki insanlar için kanıt oluyor. Başka bir deyişle, burada demek istediğimi özetlemek isterseniz, Allah sanki diyor ki; Peygamber'in (sav) karakteri Kur'an'ın kanıtı. Nasıl olur da Peygamber'in (sav) karakteri önemsiz olabilir? Nasıl olur da onun yaptıkları, davranışları, hareketleri, nasıl konuştuğu, ailesiyle nasıl olduğu, komşularıyla nasıl olduğu, arkadaşlarına neler söylediği, nasıl gözüktüğü, gülüşü... Bu şeyler, Allah tarafından Kur'an'ın güvenilirliğine kanıt olarak kullanılıyorken nasıl olur da önemsizleşebilirler? **عَظِيمٌ خُلُقٍ لَّعَلَىٰ إِنَّكَ** Kur'an'ın savunmasından küçük bir bölümdü bu.

Kur'an'ın başka savunmaları da var. Ama bunlar sadece üzerinde düşünmeniz için birkaç tane. Bu soruyla alakalı şimdi kademeli olarak ilerleyelim.

İkinci konu ise şu; 'Kur'an açık ve net; Kur'an açık ve net olduğunu iddia ediyor. Eğer açık ve netse, onu açıklamak için neden başka şeylere ihtiyaç duyuyoruz? Neden dışarıdan bir şeye ihtiyacımız olsun?' Bu yine, Kur'an'ın kaynağını, ilk deneyimini anlamadan aklımızda olan bir soru. Görüyorsunuz ki, Kur'an'la ilk karşılaşan Mekke halkı, bu Peygamber (sav) hiçbir iddiada bulunmazken onun yanında kırk yıl yaşayan insanlardı. Şimdi birdenbire ona vahiy geldiğini ve Allah'ın sözleri adına konuştuğunu, Allah'ın sözlerini açıkladığını iddia ediyor. Bazen kendi adına da konuşuyor. Yani Allah'ın hikmetinden esinleniyor ama kendi sözlerini söylüyor. Olan şu ki; onlar bugün bizim sahip olduğumuz şeye sahip değillerdi. Bizim Kur'an denilen bir kitabımız var. Ve hadis kitapları denen başka kitaplarımız var. Yani bunlar iki ayrı kaynak. Kur'an'ı çalışmak isterseniz, bu kitabı açıyorsunuz. Hadis çalışmak isterseniz, Buhari, Muslim gibi diğer kitapları, diğer kaynakları açıyorsunuz. İslam'ı ilk kez deneyimleyen insanlar için bu sadece bir adam (sav). Onun sesi. Konuştuğu zaman Kur'an, konuştuğu zaman sünnet. Bunlar aynı şey. Onlar bu ikisini fiziksel olarak bile ayıramıyorlar. Onlar için bir ve aynı. Burada demek istediğim son derece önemli. Neden Allah sadece ayrı bir kitap göndermedi? Böylece diyebilirdiniz ki: 'Tamam, bu Allah'ın sözleri ve şu da Peygamber'in (as) sözleri. Bu ikisini birbirinden tamamen ayrı tutalım. Böylece insanlar, bunu takip etmeleri gerektiğini ama diğerini takip etmelerine gerek olmadığını bilirler.' Allah posta servisi gibi bir Peygamber (sav) göndermedi. FedEx ya da UPS gibi. Bir paketi teslim alırsınız ama postayı teslim eden kişinin büyüklüğünü kabul etmezsiniz. Paketi takdir edersiniz, onu size getireni değil. Ama bizim Peygamber'imizin (sav) tek rolü bu değil. Allah'ın bize açıkladığı şey şu; mesajı açıklamak için Kur'an, yaşayan bir rol model üzerinden gönderilmek zorundaydı. Bu teori. Kendiliğinden bu bir teori. Bunu nasıl hayata geçirirsiniz? Bunu yaşayan bir model olması gerekiyor. Ve bu yaşayan model onu konuşan ve öğretendi. İşte bu yüzden bu ikisinin birlikte olması son derece önemliydi. Bu aslında Kureyş'in eleştirdiği bir şeydi. Nasıl olur da kâğıtlar gökyüzünden süzülerek gelmez? Kâğıt ruloları gökyüzünden süzülerek gelsin ki böylece elleriyle o kâğıtlara dokunabilsinler. Ve sonra bunun Allah'ın sözleri olduğunu anlasınlar. Hayır, bu hiçbir şeyi açıklamazdı. Mesela Allah, Allah'tan sakınmalısınız derken, bu genel bir şey. Pratik olarak bunu hayata nasıl geçirirsiniz? Bunu Peygamber'in (sav) davranışlarında hayata geçirirsiniz.

Düşünce dünyası böylece hayata geçiyor. Bu kitaptaki fikirler, bu kitaptaki hikmet Peygamber'in (sav) karakterinde hayata geçiyor ve böylece bunları, en başından beri oldukları gibi birbirinden ayıramaz yapıyor. Üzerinde kısaca yorum yapmak istediğim üçüncü konu ise Kur'an'ın kendisinin yeterli olduğu fikri. 'Kur'an, kendisinin yeterli olduğunu savunuyor.' İnsanların Kur'an'ı bazen böylesine yüzeysel bir biçimde okumalarını ve bunun ne zaman ve nasıl söylendiğini fark etmemelerini çok ilginç buluyorum. Aslına bakarsak, bunun bağlamı tamamen farklı. Bağlamına dikkat edince tamamıyla farklı bir sonuç elde ediyorsunuz. Onlar tarafından sorulan şeydu: **مِنْ آيَاتِ عَلَيْهِ أَنْزَلَ لَوْلَا** (Ankebut/50) Mesela Ankebut suresinde, Kureyş sordu: 'Nasıl olur da ona başka mucizeler gelmez? Musa'nın (as) yılanı dönüşen bir asası vardı. Suyu ikiye böldü. Ya da İsa (as), Allah'ın izniyle körleri iyileştirebiliyordu vb. Nasıl olur da o bize hiç böyle özel şeyler göstermiyor? Nasıl olur da hiç o tür mucizelerden getirmiyor?' Bunun üzerine Allah onlara dedi ki: **يُنْتَلَى الْكِتَابَ عَلَيْكَ أَنْزَلْنَا أَنَا يُكْفِيهِمْ أَوْلَمْ** (Ankebut/51) Onların üzerine okunan bu kitabı sana göndermemiz onlar için yeterli değil mi? İnanılmaz gücü ve dili nedeniyle, diğer bütün peygamberlerin tamamına verilen mucizelerin hepsinden daha ağır bir mucize Kur'an'ın kendisi. Yani Allah diyor ki; bu kitap bir mucize olarak, Peygamber'in (sav) doğruluğuna bir kanıt olarak yeterli. Kur'an, kendisinin yeterli olduğunu ve artık Peygamber'e (sav) ihtiyaç olmadığını söylemiyor. Konu bu bile değildi. Konu, kitabın mucize olarak yeterli olup olmadığıydı. Ve mucize olarak kesinlikle yeterli olmaktan bile öte. Ve bu Kureyş'e kanıt olarak verilmiş bir şeydi. Ana konu bu değil ama burada bahsetmek önemli.

Şu an sizinle konuşuyorum ve önümde yazılı bir metin yok. Kendi kelimelerimi söylüyorum. Hatırladığım, düşündüğüm şeyleri aklıma geldikleri gibi sizinle paylaşıyorum. Eğer önümde yazılı bir metin olsaydı, özellikle de başkası tarafından yazılmış bir metin olsaydı ve onu size okuyor olsaydım; onu ezberlesem ve size öyle okuyor olsam bile, Nouman böyle konuşmuyor diye ayırt edebilirdiniz. 'Bence Shakespeare'den alıntı yapıyor. Bir gazete makalesinden alıntı yapıyor.' Kendi sözlerinizi değil de başkasının sözlerini söylerken ya da tekrar ederken konuşma biçimi, kelimelerin yapılanma şekli, stiliniz, her şey değişir. Özellikle de bunu uzun zamandır yapıyorsanız. Herkesin bir konuşma biçimi var. Peygamber (sav) konuştuğu zaman, insanlar onu kırk yıl boyunca konuşurken tanıyorlardı. Kur'an'ı okuduğu zaman, bu onun konuşma şekli değildi. Hadislerin tamamı; biçiminde, organize olma şeklinde ve kelime

haznesi bakımından bile Kur'an'a benzemiyor. Kur'an'dan tamamen ayırt edilebilir. İnsanlar bu duruma bakarlardı, onu konuşurken duyup derlerdi ki: 'Bekleyin, bunlar onun sözleri değil. O hiç böyle konuşmaz. Aslına bakarsak, böyle konuşan hiç kimseyi tanımıyorum.' Bunun Allah'tan olduğunu anlayabiliyorlardı. Ve burada söylenmek istenen bu. Kur'an kanıt olarak yeterli değil mi? Yeterince soru ortaya çıkartmıyor mu? Onun (sav) kendi konuşmasından açıkça ayırt edebildiğiniz, bu Rasul'e (sav) gönderilen sözlerin ve dilin mucizesinden ve güzelliğinden şaşkına dönmüyor musunuz? Bu üçüncü konuydu. Dördüncü olarak, bu kısa bir şey. Gerçekten, benim için Kur'an'ın savunması, sizinle konuştuğum ilk şey yeterliden de öte. İnanan bir kimsenin kalbini tatmin etmek için yeterliden de öte. Kur'an'ın savunmaları genel olarak manevi savunmalar ve bana göre en ikna edici olanlar da onlar. Şimdi burada ortaya çıkan mantıksal bir soru daha var. Ve o şu: hadi diyelim ki, Peygamber'in (sav) dediklerine inanmak istiyorum. Hadislere inanmak istiyorum. Peygamber'in (sav) hikmetinin değerli olduğuna inanmak istiyorum. Onun yaptıklarının, öğretilerini, günlük alışkanlıklarını vb. bu şeyleri öğrenmek istiyorum. Ama bu hadisleri nakleden, bu geleneğin taşıyıcıları olan ve bunu bir kişiden diğerine aktaran bu insanlara nasıl güvenebilirim? Bu insanların güvenilir olduklarını, onlara güvenebileceğimi nereden bilebilirim? Çünkü Allah, Kur'an'ı koruduğunu söyledi ama hiçbir zaman hadisleri koruduğunu söylemedi. Bunu nasıl anlamalıyım? Detaylı, geniş kapsamlı, akademik bir konu olsa da buna basit bir cevap şu olurdu...

Ayrıca inşaAllahu te'ala Facebook grubuna okumanız için birkaç kaynak koyacağım biiznillah. Ama düşünmenizi istediğim şey şu: İslam'ı aktaran insanlar da aynı insanlar. Bir grup insan Kur'an'ı aktardı ve başka bir grup insan da hadisleri aktardı şeklinde değil. Bu sahabeler, Allah'ın sözlerini ve Allah'ın Rasul'ünün (sav) öğretilerini sonraki nesillere aktarsınlar diye güvenilirmiş kimselerdi. Kur'an'ın kendisi aslında sözlü bir gelenektir. Çoğunlukla sözlü bir gelenektir. Onun yazılması ve bir araya gelmesi zaman içinde yapılması gereken bir formaliteydi. Ama ilk başta; *الْعِلْمُ أُوتُوا الَّذِينَ صُدُّوا فِي بَيِّنَاتٍ آيَاتٍ* (Ankebut/49) Kur'an'ın kendisi diyor ki; bunlar kendilerine ilim verilenlerin göğüslerinde yatan ayetler. İlk nesil içerisinde tüm dünyada yüz binlerce insan Kur'an'ı ezberledi. Kur'an aslında böyle yayıldı. Ve Peygamber'in (sav) sünneti de aynı bu şekilde yayıldı. Aslen, bu güvenilir, Kur'an için güvendiğimiz aynı insanlar aracılığıyla. Demeye çalıştığım şey şu: Allah, Kur'an'ı koruyacağını söylediğinde bize

gökyüzünden Kur'an'ın içerisinde olduğu ve artık ona dokunamadığımız bir kutu göndermedi. Kur'an'ı muhafaza etmek için güvenilir göğüsleri olan insanları kullandı. Ve yine o aynı insanlar Peygamber'in (sav) bu inanılmaz geleneğini bize aktarıyorlar. Evet, bir ifadenin gerçekten ona ait olup olmadığını bulmak özen gerektiriyor. Aslına bakarsak bu aynı özen Kur'an'a, Kur'an'ın her ayetine bile uygulanmıştı. Tevatür her zaman oradaydı. Aynı prensipler Kur'an'a da uygulanmıştı. Yani hadisleri sorgulayınca aslında Kur'an'ın kendisini sorgular pozisyona düşmüş oluyorsunuz. Çünkü aynı tarihsel gelenekten geliyorlar.

Bunların hepsinin sonunda, diğer bir uç noktayı sizinle paylaşmak istiyorum. Biz, aynı Kur'an'a inandığımız gibi Peygamber'in (sav) sünnetine de inanıyoruz ve onları birbirinden ayrılmaz bir bütün gibi görüyoruz. Kur'an'ın ilk tefsirinin, ilk açıklamasının ve uygulamasının Peygamber'in (as) yaşayan örneği tarafından gösterildiğini bile söyleyebilirim. Haksızlık yapılan nokta ise Allah'ın kitabına ya da Rasul'ün (sav) sünnetine üstün körü bir biçimde bakmak. Başka bir deyişle, bir hadisi, bir hadisin üstünkörü çevirisini okuyorsunuz bir yerde ve içeriğini bilmiyorsunuz. Peygamber'in (sav) kiminle konuştuğunu bilmiyorsunuz. O olaydan sonra neler olduğunu bilmiyorsunuz. Gerçekte neler olduğuna, konuşmanın tamamına derinlemesine bakmadınız. Ve böylece her türlü sonuçlar çıkartıyorsunuz. İşte bu bir sorun. Bu yüzden hadis bilimi aynı Kur'an çalışmaları gibi hassas bir bilim.

Geçen birkaç yıl içerisinde öğrendim ki içeriğe ne kadar saygı duyarsanız anlayışınız o kadar gelişiyor. Ve içeriği ne kadar görmezden gelerseniz, Allah'ın öncesinde ve sonrasında ne dediğine bakmazsanız... Yazılı metinde nerede olduğundan bahsediyorum, tarihsel içerikten değil. Bir konuşmanın ortasından bir şeyler koparıp alırsanız, tamamıyla ne demek istendiğini anlamazsınız. Allah, kitabın açık ve net olduğunu söyledi. Ama bu onun çok basit olduğu anlamına gelmez. Netliğe sahip olmak için aklınızı kullanmanız gerekiyor. Allah, insanların bu kitap üzerine düşüncelerini bekliyor. Kitabı açıp bir şeyler okuduğunuz anda olmayacak bu. 'Şimdi benim için açık ve net olması gerekiyor, neden öyle değil?' Matematik de gayet açık ve net ama bu onun basit olduğu anlamına gelmez. Fizik çalışan insanlar için fizik açık ve net ama bu onun basit olduğu anlamına gelmez. Açık ve net olmakla basitlik arasında bir fark var. Allah'ın kitabı ve İslam dini şüphesiz ki açık ve net. Aslına bakarsak bazı kısımları basit de. Ama Kur'an aslında hiçbir zaman basit kelimesini kullanmıyor. Her

zaman açık, net ve açıklayıcı kelimelerini kullanıyor. Netliğe ulaşmak için biri aklını kullanmak zorunda. Bu yüzden Allah inananlardan sürekli akıllarını kullanmalarını istiyor. Neden düşünmüyorlar? Neden derinlemesine düşünmüyorlar? Bu, bizden beklenen bir şey. Allah'ın, Kur'an'ın kolay olduğunu söyleyip aynı surede tekrar ettiği sadece bir yer var. **يَسِّرْنَا وَلَقَدْ / الْقُرْآنَ يَسِّرْنَا وَلَقَدْ** (Kamer/17) Kur'an'ı kolaylaştırdık. Kur'an'ı kolaylaştırdık. Kur'an'ı kolaylaştırdık. Ama bu ifadeyi de aslında tanımlıyor. Diyor ki; **لِّلذِّكْرِ** Onu, hatırlanması amacıyla kolaylaştırdık. Manevi bir yazı, manevi bir kaynak olarak kolaylaştırılmış. Allah'ı hatırlayabilmeniz için yapacağınız en kolay şey Allah'ın sözlerini okumak. Bu bakımdan kolaylaştırılmış. Yani Kur'an'daki ifadeleri aşırı basite indirgeyip tehlikeli sonuçlara varmayın. Allah azze ve celle, hayatımız boyunca Allah'ın kitabının düzgün bir anlayışını geliştirmemiz ve inşaAllahu te'ala uygulamamız konusunda Rasul'ümüzün (sav) statüsünü, onun ayrılmaz ve paha biçilmez rolünü anlamamıza yardımcı olsun. Çok teşekkür ederim ve umuyorum ki, faydalı söyleşiler için Facebook grubuna katılırsınız

Nouman Ali Khan

Çeviri: gencmuslumanlar.com

Nouman Ali Khan Derslerini facebook.com/noumanalikhanturkce sayfasından takip edebilirsiniz.

[Nouman Ali Khan Türkçe Altyazılı Videolar İçin Tıklayın.](#)